

РЕШЕНИЕ

№ 4205

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12044** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

С касационна жалба А. Р. С. оспорва Решение от 15.04.2020г. по нахд № 3004/2019г. по описа на СРС, 101-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 17-4332-021614/25.10.2017г. на зам. началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП; на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 150,00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение по чл.103 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10,00 лв. за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че решението на СРС е постановено при нарушение на съдопроизводствените правила и на материалния закон. Сочи се, че съдът неправилно е формирал извод, че С. е осъществил вменените му нарушения. Иска се оспореното съдебно решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което процесното НП да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът лично поддържа жалбата. Моли съдът да вземе предвид дадените пред СРС свидетелски показания, както и разминаването между твърдените нарушения и наложените наказания.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“ не изразява становище по жалбата. Заключение на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана и моли да бъде оставена без уважение.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 15.04.2020г. по нахд № 3004/2019г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

На 16.09.2017г., около 13.00 часа в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица]Ал.С. управлявал лек автомобил марка „Хюндай“ модел „С. Фе“ с рег. Е 6854 ВК. Там бил спрял от служители на ОПП – СДВР, за това, че след кръстовището с [улица]управлявал МПС без да е поставил обезопасителен колан, с какъвто бил оборудван автомобила и не е спрял на мястото, на което му е разпоредено устно от контролен орган. При извършената му проверка водачът не представил свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. За посочените констатации е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който като нарушени са записани разпоредбите на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, чл.103 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

Фактическата обстановка е изградена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са безпротиворечиви и взаимно се допълват. Възражението за неправилно възприети факти от районния съд е неоснователно. Твърдението, че свидетелството за управление на МПС е представено не е доказано както с писмени, така и с гласни доказателства.

От правилно установената фактическа обстановка от СРС следва, че касаторът е управлявал мпс без да използва обезопасителен колан, с какъвто лекият автомобил е бил оборудван.Така е нарушил разпоредбата на чл.137А, ал.1 от ЗДвП, за което нарушение правилно на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от същия закон му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50,00 лв. Ал.С. не е представил доказателства, че е от кръга на лицата, които съгласно чл.137А, ал.2 от ЗДвП могат да не използват обезопасителни колани, поради което закономерно е ангажирана отговорността му.

С гласните доказателства се установява по безспорен начин, че свидетелят М.К., в кръга на служебните си задължения, след като е констатирал, че С. управлява без поставен обезопасителен колан устно му е разпоредил да отбие в дясно и му е посочил къде да спре. Съгласно чл.103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от

контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Касаторът продължил в посока на движението си без да изпълни разпореждането. Наложило се е да бъде последван със служебен автомобил, за да бъде спрян след подаване на звуков и светлинен сигнал. Наложеният на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП наказание – „глоба“ и „лишаване от правоуправление“ съответстват на степента на обществена опасност на извършеното нарушение.

При извършване на проверката е установено, че С. не е носил свидетелство за управление на мпс и контролен талон. За установяване правоспособността му като водач на мпс е извършена проверка в ОДЧ. Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи: свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него /чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП/.Неизпълнението на това задължение се санкционира с разпоредбата на чл.183, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДвП. Размерът на наказанието за това нарушение също е правилно определен.

Правилно СРС е констатирал, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на НП.

Като е потвърдил оспореното НП съдът не е допуснал съществено нарушение, а е постановил съдебен акт, в съответствие със събраните по делото доказателства и приложимия закон. С оспореното съдебно решение е отговорено на всички възражения, изложени в жалбата, с която е оспорено постановлението. Разпоредбата на чл.28 от ЗАНН в случая е неприложима, тъй като случаят не е маловажен. Извършени са три отделни нарушения през 2017г., към които период касаторът е бил санкциониран за нарушения по ЗДвП неколкратно.

Жалбоподателят е упражнил правото на съдебна защита, дадена му е била възможност да ангажира доказателства във връзка с оспорване авторството на нарушенията, но не е представил такива. Не се установи разминаване между твърдените нарушения и наложените наказания.

Въз основа на изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Наведените в касационната жалба възражения и твърдения, останаха недоказани, тъй като от страна на касатора не бяха ангажирани доказателства в тази насока. Касационната жалба е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.04.2020г., постановено по нахд № 3004/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.